

בש"פ 3595/22 - יצחק בדרם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3595/22

לפני:

כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש:

יצחק בדרם

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש:

עו"ד גיא סגל

בשם המשיבה:

עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בת"ד 907-05-19 מבית משפט השלום לתעבורה בירושלים לבית משפט השלום לתעבורה באשדוד.

2. כעולה מן הבקשה ומעיון בתיק בית המשפט, כתב האישום נגד המבקש הוגש לבית משפט השלום לתעבורה בירושלים ביום 5.5.2019. ביום 23.9.2019 קיים דיון בהליך, ולבקשתו נדחה המשך הדיון על מנת לאפשר לו להתייעץ עם עורך דין. מאז קיומו עוד 13 דיונים בתיק, בהם אושרו בקשות דחיה נוספות מטעם הסנגוריה.

3. עתה עותר המבקש להעברת הדיון בעניינו לבית משפט השלום לתעבורה באשדוד, זאת בשל מקום מגוריו בקרית גת ובשל תחלואים שונים מהם הוא סובל, אשר פורטו בבקשה, המקשים עליו להגיע לבית המשפט בירושלים. כן הוא מצהיר, כי בכוונתו לכפור במיוחד לו בכתב האישום.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, המבקש נהג לכאורה באוטובוס זעיר באירוע מושא כתב האישום, ומיוחסת לו אחריות לתאונת דרכים בה נפגעו תשעה אנשים. כן טוענת המשיבה כי נהג הרכב בו פגע לכאורה המבקש מתגורר בבית שמש, וכי בין עדי התביעה הנוספים מספר שוטרים שמקום עבודתם בירושלים או במטה יהודה. המשיבה מוסיפה

עמוד 1

וטוענת, כי המסמכים הרפואיים שצורפו לבקשה אמנם מעידים על קושי בהתניידותו הרגלית של המבקש, אך המבקש לא העלה טענה כי אינו מסוגל לנהוג ולא הציג אסמכתאות לקושי ספציפי הנוגע למקום הדיון שנקבע. ולבסוף טוענת המשיבה כי המרחק בין מקום מגוריו של המבקש לבין בית המשפט בירושלים עומד על 66 ק"מ, ואילו המרחק בין מקום מגוריו לבין בית המשפט באשדוד עומד על 35 ק"מ. משכך, לטענתה, המבקש "בכל מקרה יצטרך לנסוע עשרות קילומטרים מביתו ויידרש לנהיגה".

5. לאחר בחינת טענות הצדדים, ומבלי להקל ראש במצבו הרפואי של המבקש, לא ראיתי להיעתר לבקשה.

6. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

בנסיבות עניינינו, חרף מצבו הרפואי של המבקש, לא מצאתי כי עניינו נמנה עם אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים. פער המרחק בין מקום מגורי המבקש לבין בתי המשפט הרלוונטים לבקשה אין בו כדי להצדיק את העברת מקום הדיון (ראו: בש"פ 740/16 פלונית נ' פלוני (30.3.2016); בש"פ 6148/18 סעדיה נ' ק.ש חתמים בינלאומיים סוכנות לביטוח כללי (2010) בע"מ (26.8.2018) ורבים אחרים). יתר על כן, בקשת המבקש הוגשה בשיהוי ניכר, כשלוש שנים לאחר פתיחת ההליך בעניינו, וגם בכך יש משום טעם המצדיק דחיית בקשתו.

ניתנה היום, י"ג בסיון התשפ"ב (12.6.2022).

ש ו פ ט ת